

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος

4524 Μοναγρούλλι, Λεμεσός

Έτος 7^ο , Αρ. Τεύχος 2^ο , Σεπτέμβριος 2013

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 7^{ον} – Τεύχος 2^{ον} – Σεπτέμβριος 2013

Ιδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος (Μοναγρούλλι – Λεμεσός)

Τηλ./Φάξ: 25632879

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,

Τηλ: 97668822

Παρεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων
(β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων. Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο. Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του περιοδικού μας.

Ιστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το Γενέσιο της Θεοτόκου	3
Η σημαία του κράτους του Θεού	5
Χριστιανικός Φαρισαϊσμός	6
Οι πέντε αιτίες που ο Θεός παραχωρεί τον πειρασμό στην ζωή μας	7
Ιστορίες από το Γεροντικό	8
« Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα...»	9
Ο ρόλος των πεθερικών στον Γάμο.	10
Κατακρίσεως επακόλουθα	11

Την Κυριακή, 15 Σεπτεμβρίου θα τελέσουμε το ετήσιο μνημόσυνο του μακαριστού ηγουμένου της Ιεράς Μονής Μαχαιράς, Αρσενίου Μαχαιριώτη.

Το Γενέσιο της Θεοτόκου

Η Παναγία έχει κεντρική θέση στην θεία Λατρεία. Το εκκλησιαστικό έτος πλαισιώνεται με θεομητορικές εορτές• αρχίζει με το «Γενέσιον της Υπεραγίας Θεοτόκου», ενώ τελειώνει με την «Κατάθεσιν της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου».

Αιτία πνευματικής χαράς και αγαλλιάσεως είναι η σημερινή ημέρα, γιατί σήμερα εορτάζουμε την γέννηση της αειπαρθένου και Θεοτόκου Μαρίας, του ευωδεστάτου άνθους που βλάστησε «εκ της ρίζης Ιεσσαί».

Η Θεοτόκος είναι το μεταίχμιο μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Για την Παλαιά αποτελούσε το κήρυγμα των προφητών, την προσδοκία των δικαίων• ενώ για την Καινή Διαθήκη γίνεται ο γλυκασμός των αγγέλων, η δόξα των αποστόλων, το θάρρος των μαρτύρων, το εντρύφημα των οσίων, το καύχημα του ανθρωπίνου γένους, γι' αυτό και μακαρίζεται από «πάσα γενεά».

Όλη η δημιουργία περίμενε την γέννησή της. Η Παναγία μας είναι «ο καρπός των κτισμάτων» κατά τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα, δηλαδή το σημείο εκείνο στο οποίο κατατείνει ολόκληρη η κτίση. Όπως το δένδρο υπάρχει για τον καρπό, έτσι η κτίση υπάρχει για την Παρθένο και η Παρθένος για τον Χριστό.

Κατά την σημερινή ημέρα ευεργετείται όλη η κτίση από την γέννηση της πανάμωμης Δέσποινάς μας. «Το καινότερον αυτό δημιούργημα» δεν ήταν απλά η καλύτερη γυναίκα στην γη, ούτε η καλύτερη γυναίκα όλων των εποχών, αλλά ήταν Αυτή η μοναδική που θα μπορούσε να κατεβάσει

τον ουρανό στην γη, να κάνει τον Θεό άνθρωπο. Ο δημιουργός Θεός Λόγος έπλασε τέτοια την ανθρώπινη φύση, ώστε όταν θα χρειαζόταν να γεννηθεί, να λάβει από αυτήν την μητέρα του. Ο άορατος και αθέατος Θεός έρχεται δι' Αυτής επί γης και γίνεται ορατός• ενώνεται και κοινωνεί με την κτίση με έναν ουσιαστικότερο και πιο ενοειδή τρόπο. Ενώνει δια της ανθρωπίνης φύσεώς του όλη την κτίση στην υπόστασή του και την θεώνει. Ο ανείδεος και απερίγραπτος Θεός λαμβάνει

«δούλου μορφήν» (Φιλιπ. 2,7), ανθρώπινη σάρκα και λογική ψυχή, συναναστρέφεται με τους ανθρώπους και περπατά πάνω στην γη. Ο «αχώρητος παντί» θα χωρέσει στην παρθενική μήτρα της Θεοτόκου, ώστε η Παναγία μητέρα του να καταστεί η «χώρα του Αχωρήτου».

Σήμερα λύνεται η στειρότητα της Αννας και γεννάται «το κειμήλιον της Οικουμένης», κατά την έκφραση του αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας. Παρόμοιο θαύμα έκανε ο Θεός πολλές φορές στην Παλαιά Διαθήκη στην Σάρρα την σύζυγο του πατριάρχου Αβραάμ, στην Ρεβέκκα την σύζυγο του Ισαάκ, στην Анна την μητέρα του προφήτου Σαμουήλ, στην Ελισάβετ την μητέρα του προφήτου Προδρόμου. Όμως διαφέρει κατά πολύ το σημερινό θαύμα. Μπορεί τα τέκνα των παραπάνω μητέρων, των οποίων η μακροχρόνια στειρότητα λύθηκε θαυματουργικά, να ήταν ενάρετα και άγια, αλλά μόνον η Μαρία -το τέκνο της Αννας και του Ιωακείμ- ήταν «η κεχαριτωμένη» και κατέστη -το ακατάληπτο για τους ανθρώπους και τους αγγέλους- η μητέρα του Θεού.

Η Παναγία μας δεν γεννήθηκε από άσπιλη υπερφυσική σύλληψη, όπως λανθασμένα πιστεύουν οι Ρωμαιοκαθολικοί, αλλά μετά από την φυσική συνάφεια του Ιωακείμ και της Αννας. Λύθηκε δε η φυσική στειρότητα της Αννας χάρις στην άμεση παρέμβαση του Θεού ως απάντηση στις προσευχές των δικαίων Θεοπατόρων. Οι γέροντες Ιωακείμ και Анна συνήλθαν χωρίς καμμία σαρκική έλξη, ηδονή, αλλά μόνο από υπακοή στον Θεό. Επεσφράγισαν και με αυτήν την πράξη τους την σωφροσύνη τους. Κατά αυτόν τον τρόπο η Παρθένος συνελήφθη «σωφρόνως εν τη νηδύι της Αννας εξ Ιωακείμ». Το ότι συνελήφθη σωφρόνως σημαίνει ότι ο τρόπος της συλλήψεως ήταν αγνός. Για να ήταν όμως η Παρθένος απαλλαγμένη από το προπατορικό αμάρτημα, δηλαδή να είχε άσπιλη σύλληψη, έπρεπε να είχε γεννηθεί παρθενικώς όπως και ο Χριστός.

Για να αποκτήσουν όμως τέτοιο τέκνο οι δίκαιοι Θεοπάτορες έδειξαν πίστη αδίστακτη, υπομονή αλύγιστη, έτρεφαν την ελπίδα που δεν καταισχύνει, είχαν μεγάλη καρτεριά στις προσευχές τους • ότι ο Θεός θα εκπληρώσει το αίτημά τους. Και δεν υπόμειναν την ατεκνία τους για λίγο μόνο διάστημα. Η παράδοση λέγει ότι μετά από πενήντα χρόνια στειρότητας απέκτησε η Άννα την Θεοτόκο. Αυτή η στάση των Θεοπατόρων πρέπει να παραδειγματίζει όλους μας.

Πηγή: Περιοδικό «Πεμπτουσία» τεύχος 21

Η σημαία του κράτους του Θεού

Σήμερα εορτάζει η σημαία μας. Η σημαία είναι το σύμβολο ενός κράτους. Και το κράτος του Θεού έχει το σύμβολο του. Είναι ο Σταυρός. Όλα τα σύμβολα έρχονται και παρέρχονται. Ο Σταυρός παραμένει αιώνιος. Αν θέλουμε να σχηματίσουμε τη λέξη αγάπη μ' ένα σύμβολο, αυτό είναι ο Σταυρός. Στις αρχαίες κατακόμβες υπήρχαν διάφορα σύμβολα. Το πλοίο συμβόλιζε την Εκκλησία. Η άγκυρα την ελπίδα. Ο βοσκός με το αρνάκι στον ώμο τον Καλό Ποιμένα. Και ο Σταυρός συμβόλιζε την αγάπη του Θεού στον άνθρωπο.

Από τότε που η αγάπη έγινε εσταυρωμένη, έφθασε στο κορυφαίο ύψος της. Από τότε που ο Χριστός έγινε εσταυρωμένος, έγινε το πλήρωμα της αγάπης. Μπορείτε να μου δείξετε άλλη αγάπη μεγαλύτερη από την αγάπη του Σταυρού; Μπορείτε να μου δείξετε άλλο πρόσωπο, που μας αγάπησε περισσότερο, από το Χριστό του Σταυρού;

Αναμάρτητος, αθώος, άγιος σε απόλυτο βαθμό, δέχεται να καρφωθεί πάνω στο Σταυρό, για να μας σώσει από την αμαρτία.

Το ξύλο της ανυπακοής μας έβγαλε από τον παράδεισο. Άπλωσε το χέρι ο παλαιός Αδάμ στο ξύλο της παρακοής και μας κληροδότησε την αμαρτία και το θάνατο. Το ξύλο της υπακοής μας ξανάβαλε στον παράδεισο. Άπλωσε τα χέρια του ο νέος Αδάμ, ο Ιησούς Χριστός, πάνω στο ξύλο της υπακοής, και μας κληροδότησε τη σωτηρία και τη λύτρωση. «Εταπείνωσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού» (Φιλιπ. 2,8).

«Κλήματα της Αμπέλου»
Αρχιμ. Δανιήλ Γ. Αεράκη

Χριστιανικός Φαρισαϊσμός

Ο όρος φαρισαϊσμός είναι μια ωραιοπάθεια και ένας άκρατος ναρκισσισμός ντυμένος με θρησκευτικό μανδύα. Η κλινική εικόνα του είναι δύο πράγματα, πρώτον, η κενοδοξία, η αυτοπροβολή και ο αυτοθαυμασμός και δεύτερον, η κατάκριση και η περιφρόνηση του πλησίον.

Στα πρόσωπα αυτά θα βρει κανείς τον εύκολο σκανδαλισμό και την κρίση και διαπόμπευση των άλλων, καθώς και την ιεροκατηγορία. Η τάση των ανθρώπων αυτών, να κρίνουν δηλ. τους πάντες και να απορρίπτουν και να ψεύδουν, δεν

τους επιτρέπει ποτέ να σκύψουν εσωτερικά και να δουν τον εαυτό τους και να μετανοήσουν. Η όλη ενασχόληση με τα των άλλων είναι μια έμμεση φυγή από τον εαυτό τους και μια επανάπαυση στον πνευματικό λήθαργο. Στην

ουσία ο φαρισαϊσμός είναι ένας ύπουλος μηχανισμός και μια βρώμικη άμυνα του ανθρώπου για να μη μετανοήσει ποτέ και να ζει σε μια μανική λατρεία του εαυτού του. Οι αμαρτωλοί αδελφοί είναι τα σημεία της σύγκρισης και ανάδειξης των δικών του αρετών. Και ο μηχανισμός αυτός είναι ασυνείδητος και πολύ βασανιστικός και δεν μπορεί να τον αντιληφθεί μέσα του. Είναι ένας μόνιμος παρασυρμός των ανθρώπων της πίστewς να ενασχολούνται με τυπικές θρησκευτικές πράξεις που δεν αγγίζουν την καρδιά τους, αλλά που μόνον τους δίνουν την ψευδαίσθηση του καλού χριστιανού.

Ξεχωρίζουν τους χριστιανούς και τους ιερείς σε καλούς και κακούς, και τους μεν απορρίπτουν και τους δε αποδέχονται, και μόνιμα προτείνουν λύσεις ως γνώστες των αληθειών. Δεν μπορούν να εννοήσουν ότι και ο αμαρτωλός είναι εικόνα του Θεού, ούτε να δουν τα καλά με τα οποία ο Θεός τον προίκισε και ότι χρήζει της αγάπης και των προσευχών του ελέους όλων.

«Μετάνοια και Ψυχική Υγεία κατά τον Ιερό Χρυσόστομο»
Εκδόσεις Ιεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

Οι πέντε αιτίες που ο Θεός παραχωρεί τον πειρασμό στην ζωή μας.

Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής

Ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής απαριθμεί πέντε αιτίες για τις οποίες παραχωρεί ο Θεός τη δυνατότητα στον διάβολο να πολεμά τους ανθρώπους:

Πρώτη αιτία, είναι για να μάθουμε να διακρίνουμε την αρετήν από την κακίαν μέσα από την εμπειρία αυτού του πολέμου.

Δεύτερη αιτία, είναι για να «εξανασκαστούμε» τρόπον τινά, να προσκολληθούμε με βεβαιότητα και ακλόνητα στην αρετή.

Τρίτη αιτία, για να μην υπερηφανευόμαστε όταν προκόπτουμε στην αρετή, αλλά να συνειδητοποιήσουμε εκ της εμπειρίας του πνευματικού αυτού αγώνα ότι κάθε προκοπή είναι δωρεά του Θεού.

Τέταρτη αιτία, για να ταπεινωθούμε και για να συνειδητοποιήσουμε και μισήσουμε και ομολογήσουμε (εξομολόγησις) και εγκαταλείψουμε τις αμαρτίες μας, που γίνονται αιτία πειρασμών.

Πέμπτη αιτία, για να μην ξεχάσουμε την ιδική μας ασθένεια και την του Θεού δύναμη, όταν προοδεύοντας στον πνευματικό αγώνα αξιωθούμε και φθάσουμε σε κάποιαν αρετή.

Μέσα στις πιο πάνω αιτίες διαφαίνεται η Αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο. Ας μην ξεχνούμε ότι και οι θλίψεις και οι πειρασμοί είναι δώρα της φιλανθρωπίας του Θεού γιατί μέσα στις δοκιμασίες αυτές μπορούμε να συναντήσουμε τον πάσχοντα και σταυρωμένο Χριστό μας, και Αυτός θα μας αναστήσει στην αιώνια ζωή.

Σε τελευταία ανάλυση, ο διάβολος με όλα τα τεχνάσματά του και παρ' όλες τις μηχανουργίες του εναντίον μας, εν τούτοις αυτοκαταστρέφεται και θριαμβεύει η θεία φιλανθρωπία! Όπως η σταυρική παγίδα, που έστησε ο διάβολος στον Χριστό, απέβη τελικά η συντριβή του ίδιου του διαβόλου και η νίκη του Ιησού, (για αυτό και ο Σταυρός είναι από τότε το φοβερότερο όπλο κατά του διαβόλου), έτσι και κάθε παγίδα που στήνει ο διάβολος και σε μας, μπορεί να αποβεί ήττα του Σατανά και αφορμή για τη σωτηρία μας. Με μίαν όμως απαραίτητη προϋπόθεση: ότι θα αντιμετωπίζουμε τους εκάστοτε πειρασμούς με κόψιμο του δικού μας θελήματος (δηλαδή του εγωισμού μας) και υπακοή «άνευ όρων» στο θέλημα του Θεού.

Πηγή: Διαχρονικές Λυτρωτικές Αλήθειες

Ιστορίες από το Γεροντικό

Κουρασμένος ο ιερός Αυγουστίνος από τις σκέψεις σχετικά με το Δόγμα της Αγίας Τριάδος, ειδικότερα με το ομοούσιον της Θεότητας του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, περπατούσε κάποτε στην ακρογιαλιά.

Εκεί συνάντησε ένα μικρό παιδάκι, που είχε ανοίξει ένα λάκκο στην άμμο και μ' ένα κουβαδάκι έπαιρνε από τη θάλασσα νερό και το έριχνε μέσα. Πήγαινε και ερχόταν το παιδάκι...

Το παρακολουθούσε λοιπόν έτσι, ποιος ξέρει πόση ώρα ο ιερός Αυγουστίνος. Στο τέλος το πλησίασε και του είπε:

- Τι κάνεις, βρε παιδάκι μου, εδώ πέρα;
- Να, προσπαθώ να αδειάσω τη θάλασσα μέσα στη λακκούβα.
- Καλά, βρε αγόρι μου, του λέει, όλη αυτή τη θάλασσα αδειάζει μέσα εδώ; Χωράει; Αυτό είναι αδύνατον!
- Αν δεν χωράει η θάλασσα μέσα σε αυτόν το λάκκο και αν αυτό είναι ακατόρθωτο και αδύνατον, έτσι, και ασυγκρίτως περισσότερο, το Άπειρον του Θεού, το Άπειρον της Αγίας Τριάδος, τα Μυστήρια του Θεού..., δεν μπορούν να χωρέσουν στο περιορισμένο μυαλουδάκι σου.. του είπε το παιδί και εξαφανίστηκε.

† Αυγουστίνου Καντιώτου, Μητρ. Φλωρίνης
«Εις την Θείαν Λειτουργίαν», τεύχος Α, σελ. 39

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

« Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων ».

Όλες οι αιτήσεις και οι Ευχές της Θείας Λειτουργίας καταλήγουν σε μια δοξολογική αναφορά στην Αγία Τριάδα.

Η τριαδικότητα του Θεού, όπως βλέπουμε, δεν αναφέρεται μόνο μια φορά μέσα στη Θεία Λειτουργία, αλλά πάρα πολλές, ιδίως όταν οι ιεροψάλτες ψάλλουν τους Κανόνες, λένε συνέχεια «Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι». Το Δόγμα της Αγίας Τριάδος είναι το πιο σπουδαίο, το πιο προσφιλές, το θεμελιώδες Δόγμα της πίστεως μας. Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιον Πνεύμα είναι

ο Τριαδικός Θεός μας, ο Θεός των χριστιανών. Ένας Θεός, αλλά τρία Πρόσωπα, τριςυπόστατος. Αυτό το Μυστήριο είναι ακατάληπτο, φοβερό, αξεπέραστο για τα μυαλά μας.

Όλες λοιπόν οι αιτήσεις και οι Ευχές στη Θεία Λειτουργία, αλλά και σε κάθε Μυστήριο, καταλήγουν σε δοξολογικό ύμνο προς την

Αγία Τριάδα. Διότι σε ότι γίνεται μέσα στη Θεία Λατρεία, μέσα στον Ιερό Ναό και σε κάθε Ναό, είναι παρών ο ζων Τριαδικός Θεός! Και δια του Αγίου Πνεύματος μας βοηθάει όλους, μηδενός εξαιρουμένου. Προσεύχεται μαζί μας, «υπερεντυγχάνει υπέρ ημών στεναγμούς αλαλήτοις» (Ρωμ. 8,26).

π. Στέφανος Αναγνωστόπουλος
«Εμπειρίες κατά την Θεία Λειτουργία»

Ο ρόλος των πεθερικών στον Γάμο

Μέσα στον γάμο πάνω απ' όλα στέκεται η συζυγική αγάπη. Πόσα δεν έχουν γραφεί γι' αυτήν. Η αγάπη προσφέρει όχι γιατί είναι υποχρεωμένη, αλλά γιατί έχει πιστέψει στην αξία του άλλου, έστω και αν πρόκειται για τον εχθρό. Η αγάπη ποιεί «ψυχήν μίαν», δημιουργεί ομοψυχία, όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος. Και η γνήσια αγάπη «ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν...πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει» (Α' Κορ.13, 7-8).

Υπάρχει όμως και ένας απρόβλεπτος παράγοντας, που συχνά επιδρά διαλυτικά στον γάμο και την οικογένεια. Πρόκειται, δυστυχώς, για τους ίδιους τους γονείς. Όπως οι ευχές τους στηρίζουν θεμέλια οίκων, έτσι και οι άκαιρες παρεμβάσεις τους στη ζωή του ανδρογύνου γκρεμίζουν τις οικογένειες.

Πολλοί γονείς, δυστυχώς, δεν μπορούν να καταλάβουν, ότι γάμος σημαίνει νέα φωλιά, που πρέπει να μείνει αυτοκυβέρνητη. Οι γονείς ζητούν την τυφλή αφοσίωση των παιδιών τους ως ανταμοιβή για όσα τους πρόσφεραν στην ζωή. Λησμονούν όμως, ότι, ότι κάνουν οι γονείς για τα παιδιά τους είναι το καθήκον τους απέναντί τους, που δεν ζητά έπαινο και ανταμοιβή. Είναι καθολικός νόμος της φύσης, από την φωλιά των χελιδονιών μέχρι την καρδιά της ζούγκλας.

Τα παιδιά δεν είναι τα όργανά τους ώστε να τα χρησιμοποιούν για την ικανοποίηση του εγωισμού τους, το καθήκον των παιδιών απέναντι στους γονείς δεν απαιτείται, αλλά γεννιέται μέσα στην καρδιά τους και προσφέρεται ελεύθερα, αποδεικνύει δε και την σωστή ή όχι γονεϊκή αγωγή. Έτσι δοκιμάζεται και η αγάπη, αν ήταν δηλαδή κτητική-εγωιστική, ή ανιδιοτελής και θυσιαστική.

Η ζωή, ως γνωστό, δεν οπισθοδρομεί, πηγαίνει μπροστά. Δεν είναι οι γονείς τίποτε περισσότερο παρά τα τόξα μέσω των οποίων ο δωρεοδότης Θεός, εκτοξεύει σαν ζωντανά βέλη τα παιδιά μέσα στην ζωή. Μεγαλύτερη χαρά δεν υπάρχει από τον να βλέπουμε τα παιδιά μας να δημιουργούν μια ευλογημένη οικογένεια, θα πρέπει να πάψουμε να τα βλέπουμε ως μέσον της δικής μας ικανοποίησης.

Ας αφήσουμε στην αγάπη και ενότητά τους τα παιδιά μας, έστω και αν εμείς παρατηρούμε καταστάσεις, με τις οποίες δεν συμφωνούμε....

Η παρουσία των γονέων και η παρέμβασή τους στη ζωή των παιδιών τους οφείλει να είναι μόνον συμβουλευτική και υποστηρικτική. Τότε ασφαλώς θ' αναδεικνύεται ο γάμος και η κοινωνία των μελών της, η οικογένεια, ο μικρός επίγειος παράδεισος, στον οποίο η αληθινή αγάπη έχει τον πρώτο και τελευταίο λόγο και η ένωση αυτή θ' αποκαλύπτεται πράγματι ως «μυστήριο αγάπης».

Βαρβάρας Καλογεροπούλου-Μεταλληνού

Κατακρίσεως επακόλουθα

Διηγήθηκε ο γέρω-Σάββας ο Καψαλιώτης ότι παλαιότερα υπηρετούσε στην Δάφνη ένας αστυνομικός που είχε κατά νουν να γίνει μοναχός. Όταν όμως έβλεπε μοναχούς, τους κατέκρινε λέγοντας: «Τι καλόγηροι είστε σεις; Όταν θα γίνω εγώ καλόγηρος, θα δείτε πως είναι η καλογερική». Τούτο επαναλάμβανε συχνά κατακρίνοντας και εξουθενώνοντας τους πατέρες. Έγινε πράγματι καλόγηρος σ' ένα Κελλί στην Κερασιά. Αντί όμως να δώσει τον εαυτό του ως τύπο καλογερικής, όπως ήλπιζε, έγινε για την υπερηφάνεια του και την μεγάλη ιδέα που είχε για τον εαυτό του «πτώμα εξαίσιον» και παράδειγμα σωφρονισμού για τους άλλους. Διότι έπαθε ο νους του και γύριζε σαν σαστισμένος στους δρόμους. Κουνούσε δήθεν το χέρι του ότι σταυροκοπιέται και τα χείλη του ότι προσεύχεται. Περιπλανιόταν στους δρόμους, χωρίς να ξέρει που πηγαίνει. Ήταν θέαμα ελεεινό και αξιοδάκρυτο. Δεν είναι γνωστό το τέλος του. Ο Θεός να τον ελεήσει και εμάς να μας φυλάει από την υπερηφάνεια και την κατάκριση για να μην πάθουμε τα ίδια. Αμήν.

«Από την Ασκητική και Ησυχαστική Αγιορείτικη Παράδοση»

**Ένα κομποσχοίνι που κάνεις
για τον αδελφό σου,
για τον συγγενή σου,
δεν πάει χαμένο.
Ο Θεός θα τον βοηθήσει,
Όταν βρεθεί σε δύσκολη θέση.
Το κομποσχοίνι, όχι βοηθάει,
αλλά και ψυχή από την κόλαση
μπορεί να βγάλει!
Τόση δύναμη έχει η προσευχή!**

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
1 † Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ Αρχή της Ινδίκτου Συμεών του Στυλίου 40 Παρθενομαρτύρων Γυναίκων	2 † Μάμαντος μάρτ., Ιωάννου Νηστευτού	3 †Ανθίμου Νικομηδείας, Πολυδώρου νεομάρτυρος Κυπρίου Νεκταρίου όσιου	4 Βαβύλα Ἀντιοχείας, Μούσσης Προφήτου, Πετρωνίου, Χαριτίνης Ερμιόνης μ.	5 Ζαχαρίου προφήτου, Ἀβδαίου, Μεδίμου μαρτύρων	6 † Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χόνας θαύματος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Καλοδότης	7 Σάζοντος, Εὐψυχίου, Λουκά, Ἀθανασίου Κασσιανῆς ός.
8 † ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΓΕΝΕΘΑΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	9 † Σύνάξις Ἰσκαίμ καί Ἀννης Θεοπατρών Θεοφάνους	10 Μηνοδόρας, Μητρο- δόρας, Νυμφδόρας μαρτ., Πουλχερίας Βασίλισσης	11 Θεοδόρας όσας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Εὐφροσύνου όσιου τοῦ μαγείρου Εὐανθίας	12 Αὐτονόμου ἱερομ., Κουρνούτου ἐπ. Ἰκονίου, Θεοδώρου ἐπ. Ἀλεξανδρείας	13 Εγκαίνια Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, Κορνηλίου ἑκατόντ., Ἀριστείδου μάρτυρος	14 † ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (Νηστεία)
15 † ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ Νικήτα Μεγαλομάρτυρος, Φιλοθέου όσιου, Συμεών Θεοσ/νίκης	16 Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος, Μελιτινῆς μάρτυρος	17 Ἡρακλείδου ἐπ. Σοφίας, Πίσσεως, Ελπίδος, Ἀγάθης, Αὐξιβίου ἐπ. Σόλων, Ἀναστασίου όσιου	18 Εὐμενίου ἐπ. Γορτύνης, Ἀριάδνης, Σοφίας, Εἰρήνης μαρτύρων	19 Τροφίμου, Σαββατίου, Δορυμέδοντος μαρτύρων	20 † Εὐσταθίου, Θεοπίστης καί τῶν τέκνων αὐτῶν, Μελετίου ἐπ. Κύπρου	21 Ἰωάν του προφ., Κοδράτου άποστ.
22 † Α' ΛΟΥΚΑ Φακά ἱερομάρτυρος, Φακά τοῦ Κηπουροῦ, Ἰσαάκ, Μαρτίνου μαρτύρων	23 Σύλληνης Ἰωάννου Προδρόμου, Νικολάου Παντ. νεομ.	24 † Θέκλης Ἰσαποστόλου, Σιλουανοῦ Ἀθωνίτου, Θεοτάκου Μυρτιδιωτίσσης	25 Εὐφροσύνης όσας, Παφνουτίου πατρός αὐτῆς, Παύλου κ' Τάττης μαρτύρων	26 † Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ	27 Καλλιστράτου μάρτ., Ἀριστάρχου, Μάρκου καί Ζήνωνος Ἀποστόλων Ἀκυλίνης	28 Βαρούχ προφ., Χαρίτωνος όμολ., Νεοφύτου
29 † Β' ΛΟΥΚΑ Κυριακοῦ Ἀναχωρ., Πετρωνίας μάρτυρος, Κασδόου κ' Κασδάς μαρτύρων	30 † Γρηγορίου ἱερομάρτυρος φωτιστοῦ Ἀρμενίας	Εσπερινός		Για το Μῆνα Σεπτέμβριο οἱ Εσπερινοί θα αρχίζουν η ὥρα 6μ.μ και η Θεία Λειτουργία η ὥρα 6:30π.μ.		
		Θεία Λειτουργία				
		Ομιλία				

Πρόσκληση

Ο Ιερέας, η Εκκλησιαστική Επιτροπή και ο Σύνδεσμος Γυναικών, ἔχουν τὴν τιμή να σας καλέσουν στην προβολή ταινίας μικρῆς διάρκειας με θέμα:

«Οἱ προσευχές που δεν εἰσακούονται».

Μετά το πέρας τῆς ταινίας θα υπάρξει συζήτηση καὶ ακολούθως κέρασμα για ὅλους.

Ἡ ἐκδήλωση θα γίνει στο περίβολο τῆς Εκκλησίας τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, τὴν Δευτέρα, 23 Σεπτεμβρίου 2013, στις 7μ.μ

Ἡ παρουσία σας θα μας τιμήσει ιδιαίτερα.